

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نجلای زمانی
۲۴ می ۲۰۲۳

"نجلای زمانی"

بررسی وضعیت برخی از زنان وکیل مدافع در خارج از افغانستان

بعد از سقوط نظام جمهوریت و به قدرت رسیدن طالبان همان طور که جامعه و مردم تحت فشار و محدودیت های طالبان قرار گرفتند، قشر خاص دیگری؛ از جمله: زنان وکیل مدافع با خطرات امنیتی بیشتری روبه رو شده و برای نجات خود و خانواده وطن را ترک کرده و برخی از آنان در پاکستان در وضعیت اسفبار و غیرقابل تحملی به سر می برند.

مسئولان بخش "رسانه ها و ارتباطات انستیتوت علمی و تحقیقاتی باخترا" در برلین در مصاحبه ای که با تعدادی از زنان در این عرصه داشتند و به صورت "پادکست باخترا" به نشر رسید، آنها اظهار نمودند که: تعداد خانم ها در نظام جمهوریت در بخش عدلی و قضائی رو به افزایش بود و خانم هائی که دچار مشکلات بودند و کیس داشتند با خانم های وکیل مدافع در بخش تحقیقات راحت تر بودند. آنها در این عرصه توانستند با صداقت در امور محوله، موفقیت کسب نمایند و اعتماد مردم را جلب کنند ولی با تسلط طالبان در ساختار عدلی و قضائی افغانستان تغییرات عمده ای به وجود آمد. "بصیره قاضی زاده" (به دلیل مشکلات امنیتی با نام مستعار)، تغییرات ایجاد شده در ساختار عدلی و قضائی افغانستان را برشمرد و گفت:

- ندادن جواز فعالیت برای زنان و عدم حمایت آنان در حوزه عدلی و قضائی،
- از بین رفتن محکمه و خازنوالی اختصاصی منع خشونت علیه زنان و اطفال،
- عدم مساعدت حقوقی از اتباع بی بضاعت،
- عدم موجودیت سیستم واحد و قانونی در روند رسیدگی قضائی،

- عدم موجودیت رویه واحد قضائی و اصول محاکم در محکمه به منظور رسیدگی قضایا،
- تنقیص بست های کاری در بخش های عدلی و قضائی و از بین رفتن بست های کاری زنان،
- عدم رعایت حقوق بشری افراد؛ اعم از: زنان و مردان در حوزه عدلی و قضائی،
- گرفتاریهای خودسرانه کارکنان، تحت تعقیب قرار دادن فعالان حقوق مدنی و حقوق زنان و وکلای مدافع زن و کارکنان بخش عدلی و قضائی،
- دسیسه سازی های مختلف برای کارکنان عدلی و قضائی به خصوص- وکلای مدافع،
- عدم محافظت قانونی زنان و مردانی که در زمینه حقوق بشری به خصوص - کسانی که در بخش اطفال و زنان- فعالیت داشتند، از مهم ترین تغییرات به وجود آمده در حکومت طالبان است. او می گوید: آنها همواره تحت تهدید و شکنجه روحی به سر می برند، هم در افغانستان و هم در پاکستان تحت تعقیب طالبان قرار دارند.

"زرغونه احمدی" وکیل مدافع دیگری در این زمینه می گوید: در نظام جمهوریت زنان وکیل مدافع با تحصیلات عالی ماستری و دکتورا کار می کردند. اما با ورود طالبان، تعدادی از موکلین به طالبان پیوستند و طالبان توانستند به سیستم دیتابیس انجمن وکلای مدافع دست یابند. وکلای مدافع استقلال انجمن شان را از دست داده، دارائی های شان غصب شده و اجازه اعتراض ندارند. او می گوید: وکلای زن، قشر آسیب پذیر جامعه هستند و همگی واجد شرایط مساعدت می باشند اما با اظهار تأسف که کمیساریای عالی پناهندگان و نهادهای بین المللی و مدافعان حقوق بشر تا کنون هیچ گونه توجهی به وضعیت آنان نداشته اند. در پاکستان با مشکل جدی ویزا روبه رو هستند. زمان ویزایشان به اتمام رسیده، این در حالی است که در اعلامیه جدید وزارت داخله پاکستان آمده است: اگر افراد بدون ویزا گرفتار شوند به سه سال حبس محکوم خواهند شد. آنها می گویند: حتا نمی توانند سیم کارت پاکستان را خریداری و استفاده نمایند. آنچه پس انداز مالی داشته اند به اتمام رسیده. هم خودشان و هم همسران شان بیکار هستند و حتا هزینه پرداخت شیر خشک اطفال را هم ندارند.

"نگینه موحده" وکیل مدافع دیگری که سرپرستی خانواده اش را به دوش دارد و با هزینه گزاف کرایه خانه می پردازد، اظهار داشت: بارها به دفاتر بین المللی مراجعه نموده و ثبت نام کرده است؛ اما متأسفانه با داشتن اسناد کافی و مواجه شدن با خطرات جدی امنیتی، بیشتر از پنج ماه می شود که هنوز مصاحبه دومش را دریافت ننموده و از هیچ حمایت و کمکی مالی برخوردار نیست و متأسفانه هیچ کس تا به حال صدای شان را نشنیده است.

این وکلاء خاطر نشان ساختند در صورت ادامه تسلط طالبان در افغانستان، علاوه بر این که حقوق بشر به خصوص - حقوق زنان، کودکان و فعالان حقوق بشر و کسانی که در راستای عدلی و قضائی- در این زمینه کار می کردند، رعایت نخواهد شد؛ بلکه کشور مکانی امن برایشان نخواهد بود. در چنین وضعیتی عدالت در جامعه جایگاهی نخواهد داشت. عرف های ناپسند همچنان در کشور حاکم خواهد شد. آنها می گویند: حتا قاضی ها در جست و جوی وکلای هستند که زنان قبلاً توسط آنها توانسته بودند طلاق بگیرند.

آنها در جواب سؤال مطرح شده که زنان چگونه می توانند به عدالت دست یابند اظهار نمودند: زنان در صورتی می توانند به عدالت دست یابند که جایگاهی در سطوح رهبری و بخش های عدلی و قضائی داشته به علم و تحصیل و آموزش و پرورش دسترسی داشته باشند. در بعضی مسایل مربوط به طب عدلی و قضائی نیاز مبرم به وکلای زن است. در صورتی که زنان در حال حاضر حتا حق انتخاب پوشش خود را ندارند. مشکلات روحی و منازعات خانوادگی زیاده تر شده و اگر زنان در این زمینه اعتراض کنند اعتراضات شان سرکوب می شود. محاکم صحرائی هنوز

وجود دارد. آنها می گویند: ما امیدوار بودیم که شاید طالبان تغییر کرده باشند ولی متأسفانه نظام آنها هیچ تغییری نکرده است.

زنان وکیل مدافع اظهار امیدواری نمودند که اتحادیه اروپا به زنانی که در بخش عدلی و قضائی کار کردند، توجه جدی نمایند تا حقوق آنها و در مجموع حقوق تمام زنان افغانستان از این بیشتر محدود نشود.